

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.10.2009
KOM(2009) 551 endelig

2009/0164 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som berettigede til international beskyttelse, deres status og indholdet af en sådan beskyttelse

(omarbejdning)

{SEK(2009) 1373}

{SEK(2009) 1374}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Dette forslag er en omarbejdning af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse og indholdet af en sådan beskyttelse¹ (herefter "direktivet" eller "direktiv 2004/83/EF").

Kommissionen blev i Haagprogrammet opfordret til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge andenfaseinstrumenterne for Rådet og Europa-Parlamentet til vedtagelse inden udgangen af 2010. I den strategiske plan på asylområdet² foreslog Kommissionen, at den anden fase af det fælles europæiske asylsystem blev afsluttet med at hæve beskyttelsesstandarderne og sikre, at de anvendes ensartet i hele EU. Den europæiske pagt om indvandring og asyl (herefter "pagten"), der blev vedtaget den 16. oktober 2008, gav yderligere politisk opbakning og drivkraft til dette formål, idet der i pagten blev opfordret til initiativer til at fuldføre oprettelsen af det fælles europæiske asylsystem med henblik på at tilbyde en højere grad af beskyttelse.

På nuværende tidspunkt har Kommissionen en stor mængde informationer angående implementeringen af direktivet, herunder opfattende oplysninger om mangler i direktivets formulering og måden, hvorpå det anvendes i praksis.

- I juni 2007 fremlagde Kommissionen en **grøn bog**³, der havde til formål at finde forskellige muligheder for udformningen af den anden fase af det fælles europæiske asylsystem. Som svar på denne offentlige høring modtog Kommissionen **89 bidrag fra en bred kreds af interesserede parter**, herunder et stort antal medlemsstater og ngo'er⁴, der gav en bred vifte af idéer til mulige ændringer af direktivet.
- Kommissionen har indhentet oplysninger om gennemførelsen og implementeringen af direktivet gennem sin **almindelige tilsynsvirksomhed** og har også inddraget **en række undersøgelser**, der er foretaget af FN's Højkommissariat for flygtninge og forskellige ngo'er⁵, der vurderer gennemførelsen af direktivet, og en rapport, der er blevet udarbejdet på Kommissionens vegne af det akademiske netværk Odysseus⁶.

¹ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

² Strategisk plan på asylområdet "en integreret tilgang til beskyttelse i EU", KOM(2008) 360.

³ KOM(2007) 301.

⁴ Se

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc/2007/handbook_2007_da.pdf.

⁵ UNHCR, "Asylum in the European Union, A study on the implementation of the Qualification Directive", november 2007; ELENA/ECRE, "The impact of the EU Qualification Directive on International protection", oktober 2008; France Terre d'Asile, "Asile La protection subsidiaire en Europe: Un mosaïque de droits", Les cahiers du social no 18, september 2008; Dutch Refugee Council/ECRE, "Networking on the Transposition of the Qualification Directive", december 2008, Nijmegen University; "The Qualification Directive: Central themes, Problem issues, and Implementation in selected MS", Karin Zwaan (udgiver), 2007.

⁶ Se http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/asylum/studies/wai/doc_asylum_studies_en.htm.

- Der blev indhentet yderligere data gennem besvarelser af **deltaljerede spørgeskemaer**, som Kommissionen havde sendt til alle medlemsstater og civilsamfundet.
- Derudover blev der foretaget en **ekstern undersøgelse** på Kommissionens vegne, der analyserede de foreliggende beviser og resultater af høringer og spørgeskemaer med henblik på at udarbejde konsekvensanalysen, der følger med dette forslag⁷.
- Endvidere arrangerede Kommissionen **flere ekspertmøder** for at diskutere mulige ændringer af direktivet; **et møde med dommere, universitetsfolk, FN's Flygtningehøjkommissariat og et antal udvalgte eksperter fra medlemsstaterne** den 26. juni 2008, **to møder med medlemsstaterne** (et på ekspertniveau den 19. november 2008 og et andet i udvalget vedrørende indvandring og asyl den 12. december 2008) og **to møder med ngo'er** den 8. januar og den 23. februar 2009.

På dette grundlag konstaterede Kommissionen, at et af de største problemer var, at de minimumsstandarder, der var vedtaget, var uklare og tvetydige. Som følge heraf

- er de utilstrækkelige til at sikre fuld overensstemmelse med standarderne inden for menneskerettigheder og flygtningeret, som de udvikler sig
- er de ikke blevet tilstrækkeligt harmoniseret, og
- har de en negativ indvirkning på kvaliteten og effektiviteten af beslutningstagningen.

De samme konklusioner blev draget med hensyn til Rådets direktiv 2005/85/EF om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (herefter "asylproceduredirektivet")⁸.

Forslaget vedtages sammen med omarbejdningen af asylproceduredirektivet, så der kan sikres en højere grad af harmonisering og bedre materielle og processuelle beskyttelsesstandarder med det nuværende retsgrundlag hen imod indførelsen af en fælles asylprocedure og en ensartet status som nævnt i Haagprogrammet. Ændringerne forventes at

- a) **forenkle beslutningsprocedurerne og at føre til sikrere afgørelser** i første instans, så **misbrug forhindres**
- b) at **strømline procedurerne for at meddele rettigheder og dermed forbedre effektiviteten** i asylprocessen, og
- c) at **sikre sammenhængen med EF-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.**

Mere konkret:

⁷ GHK, Impact assessment studies on The future development of measures on the qualification and status of third country nationals or stateless persons as persons in need of international protection and on the content of the protection granted, based on Council Directive 2004/83/EF and The future development of measures on procedures in MS for granting and withdrawing refugee status, based on Council Directive 2005/85/EF, Multiple framework service contract JLS/2006/A1/004.

⁸ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

a) Som følge af uklarheden og tvetydigheden af flere af direktivets bestemmelser har beslutningstagerne svært ved hurtigt at nå til sikre afgørelser, og muligheden for at fortolke begreber på forskellige måder fører til, at afgørelserne meget ofte appelleres, og at der indgives ansøgning igen, og til en høj hyppighed af sager, hvor der gives medhold i appeller af bebyrdende afgørelser. Ved at begrænse mulighederne for usikkerhed og fejl i forvaltningen **gennem en afklaring af de retlige begreber og derved en forenkling af anvendelsen af dem** stiller forslaget myndighederne stærkere med hensyn til at kunne klare grundløse ansøgninger og ansøgninger indgivet med henblik på at omgå reglerne, og mere generelt til at behandle ansøgningerne hurtigere og stadig nå frem til velfunderede afgørelser, der sjældent underkendes i appelsager, så lange retssager undgås. Dette vil også føre til hurtigere adgang til de rettigheder, direktivet tillægger de personer, der oprigtigt har behov for beskyttelse, samtidig med at der gives støtte til medlemsstaternes bestræbelser på hurtigt at fjerne asylansøgere, der har fået afslag, fra deres område og at øge tilliden til hele processen.

b) Forslaget skal **strømline procedurerne og nedbringe de administrative omkostninger og byrder, der er forbundet med at have to former for beskyttelse**. Som følge af tilnærmelsen af de rettigheder, de to kategorier af beskyttelsesberettigede har, vil myndighederne ikke længere skulle anvende forskellige betingelser og procedurer for udstedelse af opholdstilladelser og rejsedokumenter og for at give adgang til beskæftigelse, social bistand, lægehjælp og ydelser til familiemedlemmer og til integrationsprogrammer. De relevante administrative procedurer vil blive strømlinede, og omkostningerne ved at oprette og vedligeholde forskellige infrastrukturer vil blive nedbragt.

c) Endelig skal forslaget, for så vidt som den autoritative fortolkning af de flygtningeretlige forpligtelser og forpligtelserne i henhold til menneskerettighederne til stadighed udvikles af de kompetente nationale og internationale organer og retsinstanser, **sikre, at standarderne i de fællesskabsretlige regler i fuldt omfang er overensstemmende med de standarder, som siden vedtagelsen af direktivet er udviklet** gennem EF-Domstolens og Menneskerettighedsdomstolens retspraksis.

For så vidt angår de finansielle og administrative byrder, som er forbundet med de påtænkte foranstaltninger for de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres på deres asylsystem, navnlig på grund af deres geografiske beliggenhed eller demografiske situation, vil der blive mobiliseret ressourcer fra Den Europæiske Flygtningefond til at give tilstrækkelig støtte til disse medlemsstater og sikre, at byrden fordeles mere retfærdigt mellem alle medlemsstaterne. Derudover vil Det Europæiske Asylstøttekontor koordinere og støtte fælles handling til at bistå medlemsstater, der er udsat for et særligt pres, og mere generelt hjælpe medlemsstaterne med at finde de mest omkostningseffektive måder at implementere de påtænkte foranstaltninger ved at samle den bedste praksis og foretage en struktureret udveksling af ekspertise på højt niveau.

1.2. Generel baggrund

I den første fase af det fælles europæiske asylsystem var det mål, der blev sat af Det Europæiske Råd i Tammerfors, at harmonisere medlemsstaternes retsregler på grundlag af fælles minimumsstandarder. Direktiv 2004/83/EF blev således vedtaget med henblik på at opstille fælles kriterier for fastlæggelsen af, hvem der havde behov for international beskyttelse, og at sikre, at disse personer havde adgang til mindst et minimum af bistand i alle medlemsstaterne.

Forslaget skal rette op på de mangler, der blev fundet i den første fase af asyllovgivningen og sikre højere og mere harmoniserede beskyttelsesstandarder med henblik på at gå i retning af en fælles asylprocedure og en ensartet status som forudsat i Tammerfors-konklusionerne og gentaget i Haagprogrammet. Konsekvensanalysen, der er vedlagt som bilag til forslaget, indeholder en detaljeret analyse af de problemer, der blev fundet i forhold til direktivet og i forbindelse med forberedelsen af dets vedtagelse, og den redegør for de politiske løsningsmodeller og foretager en vurdering heraf og redegør for den foretrukne politiske løsningsmodel og foretager en vurdering heraf.

1.3. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslaget er fuldt ud på linje med Det Europæiske Råds konklusioner fra Tammerfors i 1999 og Haagprogrammet fra 2004 med hensyn til oprettelsen af det fælles europæiske asylsystem.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

På grundlag af de forslag, der fremkom som svar på grønbogen fra juni 2007, og de ovennævnte undersøgelser til vurdering af direktivets gennemførelse, uddrog Kommissionen en række værdifulde oplysninger om, hvilke forhold der skulle rettes op på i ændringsforslaget. Som beskrevet i detaljer ovenfor arrangerede Kommissionen endvidere en række høringer for uformelt at drøfte de foreslåede ændringer i grove træk med medlemsstater, ngo'er, FN's Højkommissariat for Flygtninge, dommere på det flygtningeretlige område og universitetsfolk.

De parter, der blev hørt, gav udtryk for deres støtte til yderligere harmonisering, både for så vidt angik grundene til beskyttelse og indholdet af beskyttelsen. Medlemsstaterne havde delte meninger om, hvorvidt definitionen af familiemedlem burde udvides, og med hensyn til en ændring af definitionen af tilhørsforhold til en bestemt social gruppe. Der var generelt enighed mellem medlemsstaterne om, at det var nødvendigt at tilnærme de rettigheder, der er forbundet med flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus, men at bevare de to former for status. FN's Flygtningehøjkommissariat og det civile samfund går derimod ind for, at der indføres en enkelt ensartet status. De interesserede parter fremhævede endvidere behovet for at gøre artikel 15, litra c), klarere.

Kommissionen foreslår en pragmatisk tilgang, hvor definitionen af familiemedlem udvides i det omfang, det er nødvendigt for at sikre sammenhængen med forslagene om ændring af Dublin-forordningen⁹ og direktivet om modtagelsesforhold¹⁰. Med hensyn til definitionen af grunden tilhørsforhold til en bestemt social gruppe er det centrale, at der skal gives mere konkret vejledning om, hvilken vægt kønsbestemte aspekter skal tillægges. Endvidere skal ændringerne fjerne alle forskelle i behandlingen af de to kategorier, der ikke kan anses for objektivt begrundet, således at man nærmer sig en ensartet beskyttelse, men dog bevarer sondringen mellem de to former for status.

⁹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (KOM(2008) 820 endelig/2).

¹⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (KOM(2008) 815 endelig/2).

Kravet om, at der skal foreligge "en alvorlig og individuel trussel" i artikel 15, litra c), er blevet fortolket af EF-Domstolen i dom af 17. februar 2009, sag C-465/07¹¹. Domstolen opstillede de betingelser, hvorunder det undtagelsesvis kan anses for godtgjort, at der er en sådan trussel, selvom truslen ikke specifikt er rettet mod ansøgeren på grund af specielle omstændigheder ved den pågældendes situation, og gav retningslinjer for brugen af den grad af vilkårlig vold, der karakteriserer den væbnede konflikt, som kriterium for vurderingen af, om der foreligger en alvorlig og individuel trussel. I den forbindelse undersøgte Domstolen den logiske sammenhæng mellem en række af direktivets bestemmelser og deres opbygning og ordlyd og fastslog, at de alle konsekvent gav støtte til og var i overensstemmelse med denne fortolkning. Endvidere konkluderede den, at denne fortolkning er fuldt ud forenelig med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), herunder retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende EMRK's artikel 3. *På baggrund af den vejledning, denne dom giver om fortolkningen, og da de relevante bestemmelser blev anset for at være forenelige med EMRK, anses det derfor ikke for at være nødvendigt at ændre artikel 15, litra c).*

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

3.1. Resumé af forslaget

Hovedformålet med dette forslag er at sikre

- **højere beskyttelsesstandarder**, både med hensyn til grundene til og indholdet af beskyttelsen, på linje med internationale standarder og særligt med henblik på at sikre en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, suppleret af New York-protokollen af 31. januar 1967 (herefter "Genèvekonventionen"), og fuld overholdelse af EMRK og EU's charter om grundlæggende rettigheder (herefter "EU-charteret") og
- **yderligere harmonisering af beskyttelsesstandarder** med henblik på at begrænse de sekundære bevægelser i det omfang, de skyldes forskelle i nationale retsregler og praksis i beslutningstagningen og forskelle i de rettigheder, der indrømmes i de forskellige medlemsstater.

Med henblik herpå behandler forslaget en række spørgsmål, som gennemgås nedenfor. Der redegøres i detaljer for ændringerne i bilaget til forslaget.

1. Aktører, der yder beskyttelse

Begrebets mangel på klarhed giver mulighed for omfattende indbyrdes afvigelser og for meget vide fortolkninger, der muligvis ikke opfylder standarderne i Genèvekonventionen for, hvad der udgør tilstrækkelig beskyttelse. For eksempel har nationale myndigheder, der har anlagt en vid fortolkning af den nugældende definition, betragtet klaner og stammer som

¹¹ Domstolen blev anmodet om en præjudiciel afgørelse af, om det for, at der i forhold til ansøgeren om subsidiær beskyttelse anses at foreligge en alvorlig og individuel trussel mod den pågældendes liv eller fysiske integritet, er en betingelse, at den pågældende fører bevis for, at truslen er specifikt rettet mod ham på grund af specielle omstændigheder ved hans situation, og såfremt dette spørgsmål blev besvaret benægtende, hvilket kriterium der er afgørende for, om det kan anses for godtgjort, at der foreligger en sådan trussel.

mulige aktører, der yder beskyttelse, selv om disse ikke kan sammenlignes med stater med hensyn til deres muligheder for at yde beskyttelse. I andre tilfælde har myndighederne anset ngo'er for aktører, der yder beskyttelse, for så vidt angår kvinder, der er udsat for risiko for omskæring og æresdrab, til trods for, at disse organisationer kun kan give midlertidig sikkerhed eller endog kun ly til ofre for forfølgelse. For at undgå en så mangelfuld beskyttelse og sikre, at Genèvekonventionen opfyldes fuldt ud, at beslutningstagningen forbedres og gøres mere effektiv, og at fortolkningen er i overensstemmelse med og hænger sammen med andre bestemmelser i direktivet, gør forslaget kriterierne for vurderingen af beskyttelsen klarere.

Når direktivet indeholder vejledende opregninger, bruges der ord som "omfatter", "bl.a." og "for eksempel"; når disse ord ikke forekommer i artikel 7, er det derfor allerede et tegn på, at listen er udtømmende. For at skabe fuldstændig klarhed, er det dog nyttigt udtrykkeligt at angive, at listen over aktører, der yder beskyttelse, er udtømmende.

Det er også nødvendigt nærmere at angive, at beskyttelsen skal være effektiv og varig, og at ikke-statslige aktører, der yder beskyttelse, skal være villige til og i stand til at håndhæve loven. Begrebet "vilje til at beskytte" afspejler det krav, der allerede stilles i direktivets artikel 7, stk. 2, hvorefter ansøgeren *bør have adgang til beskyttelse*. Alene det, at et organ kan yde beskyttelse, er ikke tilstrækkeligt; det bør også være villigt til at beskytte den pågældende. Modsat er en blot "*vilje til at beskytte*" ikke tilstrækkeligt, hvis organet ikke "*er i stand til at beskytte*". Endvidere er aktører, der i princippet er villige til og i stand til at yde beskyttelse, men *i realiteten ikke yder det*, eller som *kun* kan yde beskyttelse *foreløbigt eller midlertidigt*, udelukket fra begrebets anvendelsesområde. Når håndhævelsen af loven nævnes, fremhæver det yderligere en betingelse, der allerede er opstillet i artikel 7, stk. 2, nemlig *anvendelsen af et effektivt retssystem*.

Endelig sikrer betingelsen om, at beskyttelsen skal være effektiv og varig, sammenhængen med direktivets artikel 11, stk. 2, som med hensyn til ophør kræver, at ændringen af omstændighederne i hjemlandet skal være af en *væsentlig og ikke blot midlertidig karakter*.

2. National beskyttelse

Formålet og indholdet af den internationale beskyttelse er ikke begrænset til *non-refoulement*. Det er derfor nødvendigt nærmere at bestemme, at international beskyttelse kun kan afslås, hvis der er *beskyttelse* i mindst en del af hjemlandet. Det er også nødvendigt at sikre, at begrebet national beskyttelse er foreneligt med artikel 3 i EMRK, som denne bestemmelse er fortolket i en dom fra Menneskerettighedsdomstolen, der blev afsagt for nylig¹². Ikke alene indeholder den nuværende definition ikke væsentlige krav, der følger af denne dom, men den er i direkte modstrid med Menneskerettighedsdomstolens betingelser. Derfor gør forslaget følgende:

- indføjer de betingelser, der er fastlagt i ovennævnte dom for, at begrebet national beskyttelse kan anvendes, ordret, nemlig at ansøgeren skal kunne rejse til og få lov til at indrejse og tage ophold i det alternative område
- fjerner muligheden for at anvende det nationale flugtalernativ trods tekniske hindringer ud fra den betragtning, at dette er i strid med ovennævnte krav

¹² Dom af 11. januar 2007, Salah Sheekh mod Nederlandene, præmis 141.

- indfører en forpligtelse for myndighederne til at indhente præcise og aktuelle oplysninger om den generelle situation i landet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i asylproceduredirektivet.

3. Kravet om årsagssammenhæng

I mange tilfælde, hvor forfølgelsen kommer fra ikke-statslige aktører, såsom militstropper, klaner, forbryderorganisationer, lokale samfund eller familier, sker forfølgelsen ikke af grunde omfattet af Genèvekonventionen, men for eksempel i forbryderisk hensigt eller med et privat hævnmotiv. I sådanne tilfælde sker det imidlertid tit, at staten ikke er i stand til eller ikke er villig til at yde den pågældende person beskyttelse *af grunde, der vedrører Genèvekonventionen* (for eksempel religion, køn, etnisk oprindelse osv.). For at dække eventuelle mangler i beskyttelsen bestemmes det udtrykkeligt i forslaget, at kravet om en forbindelse mellem forfølgelsen og grundene til forfølgelse også er opfyldt, når der er en forbindelse mellem forfølgelsen og den manglende beskyttelse mod forfølgelsen.

4. Tilhørsforhold til en bestemt social gruppe

Køn som sådan er normalt ikke tilstrækkeligt som kriterium for afgrænsningen af en bestemt social gruppe. Køn anvendes som regel i forbindelse med andre faktorer, såsom klasse, ægteskabelig status, etnisk tilhørsforhold eller tilknytning til en klan. Kvinder kan imidlertid udgøre en bestemt social gruppe i visse samfund, som det ses ved diskrimination i forhold til deres grundlæggende rettigheder. Den tvetydige formulering af det sidste punktum af artikel 10, stk. 1, litra d), giver mulighed for en mangelfuld beskyttelse og for meget forskellige fortolkninger. For at give klar og nyttig vejledning og sikre overensstemmelse, bestemmes det nærmere i ændringen, at der skal tages hensyn til køn med henblik på afgrænsningen af en bestemt social gruppe.

5. Ophør af flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus

I direktivet er det undladt at henvide til undtagelserne vedrørende ophørsbestemmelsen om "ophørte omstændigheder" i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit C, nr. 5 og 6. I henhold til disse undtagelser skal der fortsat ydes beskyttelse af "tvingende grunde angående tidligere forfølgelse", og undtagelserne fortolkes sådan, at de afspejler et almindeligt humanitært princip. Forslaget indfører disse undtagelser, både med hensyn til flygtningestatus og subsidiær beskyttelse.

6. Sondring mellem de to former for beskyttelsesstatus med hensyn til indholdet

En ændring, der skal tilnærme de rettigheder, der indrømmes personer med hver af de to kategorier af beskyttelsesstatus, forventes betydeligt at forenkle og strømline procedurerne og at nedbringe de administrative omkostninger. Da den subsidiære beskyttelse blev indført, antog man, at denne status var af midlertidig karakter. Af denne grund giver direktivet medlemsstaterne et skøn med hensyn til at give dem færre rettigheder i visse henseender. Den praktiske erfaring, man har fået indtil nu, har imidlertid vist, at den oprindelige antagelse var forkert. Det er derfor nødvendigt at fjerne alle de begrænsninger i rettighederne for personer med subsidiær beskyttelsesstatus, der ikke længere kan anses for nødvendige og objektivt begrundede. Denne tilnærmelse af rettighederne er nødvendig for at sikre fuld overholdelse af princippet om forbud mod diskrimination, således som dette er fortolket i nyere retspraksis

ved Menneskerettighedsdomstolen¹³, og af FN's konvention om barnets rettigheder. Derudover efterkommer det opfordringen i Haagprogrammet til at indføre en ensartet beskyttelsesstatus.

7. Indholdet af beskyttelsen

For at sikre, at de rettigheder, der formelt er indrømmet personer med beskyttelsesstatus, er det nødvendigt at takle de særlige integrationsproblemer, de har.

a) Anerkendelse af kvalifikationsbeviser: For at tage højde for de praktiske vanskeligheder, når personer med international beskyttelsesstatus ikke er i stand til at fremlægge bevisdokumenter, og for deres begrænsede økonomiske formåen, tilskynder forslaget medlemsstaterne til at vedtage alternative egnede procedurer og fritage dem for gebyrerne herfor eller om nødvendigt at yde dem økonomisk bistand.

b) Adgang til erhvervsuddannelse og beskæftigelse: Personer med beskyttelsesstatus er ofte ude af stand til at arbejde i årevis, eller de er ikke bekendt med kravene på arbejdsmarkedet og rekrutteringspraksis. Forslaget pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at give dem adgang til kurser til forbedring af deres kvalifikationer og til rådgivning på arbejdsformidlingskontorer.

c) Adgang til integrationsfaciliteter: Personerne med beskyttelsesstatus ville få langt bedre muligheder for at blive integreret, hvis der i integrationsfaciliteterne i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til deres anderledes uddannelsesmæssige og erhvervmæssige baggrund eller andre særlige forhold ved deres situation. Forslaget kræver, at medlemsstaterne i deres integrationspolitik udvikler løsninger, de mener er egnede til at opfylde disse særlige behov.

d) Adgang til bolig: Mange personer med beskyttelsesstatus er ude for direkte og indirekte diskrimination på boligmarkedet. På linje med, hvad der anbefales i Håndbog om integration¹⁴, opfordres medlemsstaterne i forslaget til at indføre en politik, der skal forhindre diskrimination og give lige muligheder.

e) Muligheder for at begrænse fordelene i tilfælde af "manipulerede" krav: Disse muligheder er ikke befordrende for integrationen og er betænkelige ud fra betragtninger angående princippet om forbud mod diskrimination. Endvidere viser den begrænsede brug af dem i praksis, at de ikke har nogen videre værdi. Det foreslås derfor at ophæve disse muligheder.

8. Familiemedlemmer

Definitionen af familiemedlemmer udvides, så der tages hensyn til den situation, hvor personen med beskyttelsesstatus er mindreårig, og hele det spektrum af situationer, hvor en mindreårig kan være afhængig, mens det samtidig sikres, at det afgørende kriterium er barnets tarv.

¹³ Domme af 15. februar 2006 i sagerne Niedzwiecki mod Tyskland og Okpisz mod Tyskland.

¹⁴ Anden udgave, se http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc/2007/handbook_2007_da.pdf.

3.2. Retsgrundlag

Forslaget ændrer direktiv 2004/83/EF og anvender det samme retsgrundlag som direktivet, nemlig EF-traktatens artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra c), nr. 2), litra a), og nr. 3), litra a).

I medfør af artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, kan Det Forenede Kongerige og Irland vælge at deltage i foranstaltninger til oprettelse af et fælles europæisk asylsystem. I henhold til protokollens artikel 3 havde Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønskede at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af det nuværende direktiv. Disse medlemsstaters stilling i forhold til det nuværende direktiv er dog uden betydning for deres eventuelle deltagelse med hensyn til det nye direktiv.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er dette direktiv ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

3.3. Subsidiaritetsprincippet

EF-traktatens afsnit IV om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer giver Det Europæiske Fællesskab visse beføjelser med hensyn til disse spørgsmål. Beføjelserne skal udøves i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 5.

På grund af den grænseoverskridende karakter af problemerne i forbindelse med asyl har EU gode forudsætninger for at foreslå løsninger, særligt med hensyn til spørgsmål om anerkendelse af beskyttelsesberettigede og deres status. Selv om der blev nået en høj grad af harmonisering ved vedtagelsen af det nuværende direktiv, er det nødvendigt at træffe yderligere EU-foranstaltninger for at opnå højere og mere harmoniserede beskyttelsesstandarder og tage yderligere skridt til en ensartet status. Særligt er der et akut behov for yderligere bestræbelser på at opnå ensartede vilkår, så Dublinordningen kan fungere retfærdigt og effektivt. Som det blev fremhævet i den strategiske plan, er det for at gøre op med betænkelighederne ved, hvordan ordningen skulle fungere, nødvendigt, at asylansøgere, der er omfattet af den, har lige adgang til beskyttelse.

I pagten konstaterede Det Europæiske Råd, at der fortsat var store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til ydelse af beskyttelse og med hensyn til beskyttelsens form, og det fandt, at tiden var inde til at tage nye initiativer til at fuldføre gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem som omhandlet i Haagprogrammet og dermed tilbyde et højere beskyttelsesniveau som foreslået af Kommissionen i dens strategiske plan.

3.4. Proportionalitetsprincippet

I konsekvensanalysen blev der foretaget en vurdering af alle de muligheder, der kunne løse de konstaterede problemer, så der var det bedste forhold mellem den praktiske værdi og de nødvendige tiltag, og det konkluderes, at brugen af EU-foranstaltninger ikke går videre end nødvendigt for at nå det mål at løse de pågældende problemer.

3.5. Konsekvenser for de grundlæggende rettigheder

Der er foretaget en indgående undersøgelse af forslaget med henblik på at sikre, at dets bestemmelser er i fuld overensstemmelse med i) grundlæggende rettigheder i henhold til

almindelige fællesskabsretlige principper, som selv er en følge af medlemsstaternes og EMRK's forfatningsretlige traditioner, og som derudover er nedfældet i EU-charteret, og ii) forpligtelser i henhold til folkeretten, særligt Genèvekonventionen og FN's konvention om barnets rettigheder.

Forslaget vil *øge adgangen til beskyttelse og adgang til domstolsprøvelse*: ved at gøre beskyttelsesgrundene klarere vil det begrænse manglerne i beskyttelsen og forskellene i praksis for anerkendelse og vil føre til en generel forbedring af kvaliteten af afgørelserne. Det vil også *øge adgangen til social beskyttelse, til arbejdsmarkedet og integration generelt*, for så vidt som det øger de rettigheder, personer med subsidiær beskyttelsesstatus og mere generelt personer med international beskyttelse og deres familiemedlemmer har (ved at tilnærme rettighederne forbundet med de to former for status, højne det generelle niveau for de rettigheder, personer med beskyttelsesstatus har, udvide definitionen af familiemedlem og fjerne muligheden for at begrænse fordele i tilfælde af "manipulerede" krav). Tilnærmelsen af rettigheder og forbedringen af adgang til beskyttelse for kvinder (ændring i kravet om tilknytning og bestemt social gruppe) vil *styrke princippet om forbud mod forskelsbehandling*. Endelig vil en række ændringer med det formål at udvide definitionen af familiemedlem og øge rettighederne for personer med beskyttelsesstatus og deres familiemedlemmer også have positive virkninger med hensyn til at *forbedre barnets rettigheder*.

↓ 2004/83/EF (tilpasset)
⇒ nyt

2009/0164 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver berettigede til international beskyttelse, deres status og indholdet af en sådan beskyttelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra c), nr. 2), litra a), og nr. 3), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁶,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

- (1) Der skal foretages en række materielle ændringer af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse¹⁸. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁸ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

↓ 2004/83/EF betragtning 1

- (2) Udformningen af en fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, udgør en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som, tvunget af omstændighederne, legitimt søger beskyttelse i Fællesskabet.

↓ 2004/83/EF betragtning 2

- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde for oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 ("Genèvekonventionen"), som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("protokollen"), således at princippet om non-refoulement overholdes, og det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse.

↓ 2004/83/EF betragtning 3

- (4) Genèvekonventionen og protokollen udgør hovedhjørnestenen i det internationale retssystem til beskyttelse af flygtninge.

↓ 2004/83/EF betragtning 4

- (5) Det hedder i Det Europæiske Råds konklusioner fra Tammerfors, at et fælles europæisk asylsystem på kort sigt bør omfatte en indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne om anerkendelse af flygtningestatus og indholdet af denne status.

↓ 2004/83/EF betragtning 5

- (6) Det hedder endvidere i Det Europæiske Råds konklusioner fra Tammerfors, at bestemmelser om flygtningestatus bør suppleres med foranstaltninger vedrørende subsidiære former for beskyttelse, som giver enhver person, der har behov for en sådan beskyttelse, en passende status.

↓ nyt

- (7) Den første fase af oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem er nu tilendebragt. Det Europæiske Råd vedtog den 4. november 2004 Haagprogrammet, der opstiller de mål, der skal nås inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. Med henblik herpå opfordredes Kommissionen i Haagprogrammet til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge

andenfaseinstrumenterne og -foranstaltningerne for Rådet og Europa-Parlamentet til vedtagelse inden udgangen af 2010. I henhold til Haagprogrammet er formålet med det fælles europæiske asylsystem at få indført en fælles asylprocedure og en ensartet status, der har gyldighed overalt i Unionen.

- (8) I den europæiske pagt om indvandring og asyl, der blev vedtaget den 16. oktober 2008, konstaterede Det Europæiske Råd, at der fortsat var store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til ydelse af beskyttelse og med hensyn til beskyttelsens former, og det fandt, at tiden var inde til at tage nye initiativer til at fuldføre gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem som omhandlet i Haagprogrammet og dermed yde et højere beskyttelsesniveau.
- (9) På baggrund af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget, bør de principper, direktiv 2004/83/EF bygger på, på det nuværende stadium bekræftes, og der bør opnås en højere grad af tilnærmelse af reglerne om anerkendelse af og indholdet af den internationale beskyttelse på grundlag af højere standarder med henblik på at indføre en ensartet beskyttelsesstatus, der er gyldig i hele Unionen, i overensstemmelse med det mål, der blev sat i Haagprogrammet.
- (10) Der bør mobiliseres ressourcer fra Den Europæiske Flygtningefond og Det Europæiske Asylstøttekontor til at give tilstrækkelig støtte til medlemsstaternes indsats med hensyn til gennemførelsen af de standarder, der fastsættes i den anden fase af det fælles europæiske asylsystem, særligt til de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres på deres asylsystem, navnlig på grund af deres geografiske beliggenhed eller demografiske situation.

↓ 2004/83/EF betragtning 6

- (11) Hovedformålet med dette direktiv er dels at sikre, at medlemsstaterne anvender fælles kriterier til identifikation af personer, som reelt har behov for international beskyttelse, ~~og~~ dels at sikre, at der findes et minimum af ydelser til fordel for disse personer i alle medlemsstater.

↓ 2004/83/EF betragtning 7

⇒ nyt

- (12) Den indbyrdes tilnærmelse af reglerne for anerkendelse og indhold af flygtningestatus og subsidiær beskyttelse bør medvirke til at begrænse asylansøgere ⇒ de ⇐ sekundære bevægelser ⇒, ansøgere om international beskyttelse foretager ⇐ mellem medlemsstaterne, hvor sådanne bevægelser udelukkende sker på grund af forskelle i de retlige rammer.

↓ 2004/83/EF betragtning 8
(tilpasset)

- (13) Det ligger i sagens natur, at medlemsstaterne, da der er tale om minimumsstandarder, ~~har~~ bør have beføjelser til at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser for ~~personer~~ tredjelandstatsborgere og statsløse , der søger om international beskyttelse i medlemsstaten , når en sådan ansøgning anses for at være begrundet med, at den pågældende enten er flygtning efter Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A, eller på anden måde har behov for international beskyttelse.

↓ 2004/83/EF betragtning 9

- (14) De tredjelandstatsborgere og statsløse, som har tilladelse til at forblive på medlemsstaternes område af årsager, der ikke beror på behovet for international beskyttelse, men som skyldes medfølelse eller humanitære hensyn, falder uden for anvendelsesområdet for dette direktiv.

↓ 2004/83/EF betragtning 10
(tilpasset)
⇒ nyt

- (15) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og følger de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ¹⁹ . Direktivet tilsigter navnlig, at asylansøgers og deres ledsagende familiemedlemmers menneskelige værdighed og ret til asyl respekteres fuldt ud , og at anvendelsen af charterets artikel 1, 7, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 og 35 fremmes, og direktivet bør gennemføres i overensstemmelse hermed .

↓ 2004/83/EF betragtning 11
(tilpasset)

- (16) Med hensyn til behandlingen af de personer, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelser i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er part i, ~~og som forbyder forskelsbehandling.~~

¹⁹ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

↓ 2004/83/EF betragtning 12
⇒ nyt

- (17) Medlemsstaterne bør først og fremmest tage hensyn til «barnets tarv» ved gennemførelsen af dette direktiv ⇒ i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder ⇐ .

↓ nyt

- (18) Begrebet familiemedlem bør udvides, således at der tages hensyn til de forskellige særlige omstændigheder, hvor der kan være tale om økonomisk afhængighed, og til, at særligt hensynet til barnets tarv bør tilgodeses.

↓ 2004/83/EF betragtning 13

- (19) Dette direktiv anfægter i øvrigt ikke protokollen om asyl for statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater, der findes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

↓ 2004/83/EF betragtning 14

- (20) Anerkendelsen af flygtningestatus er deklatorisk.

↓ 2004/83/EF betragtning 15

- (21) De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge kan give medlemsstaterne en værdifuld vejledning i forbindelse med anerkendelse af flygtningestatus i henhold til Genèvekonventionens artikel 1.

↓ 2004/83/EF betragtning 16

- (22) Der bør fastsættes minimumsstandarder for definitionen og indholdet af flygtningestatus som en vejledning til medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder i forbindelse med anvendelse af Genèvekonventionen.

↓ 2004/83/EF betragtning 17

- (23) Det er nødvendigt at indføre fælles kriterier for anerkendelse af asylansøgere som flygtninge i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 1.

↓ 2004/83/EF betragtning 18

- (24) Det er navnlig nødvendigt at indføre en fælles opfattelse af begreberne beskyttelsesbehov, der opstår på stedet (sur place) årsager til overlast og beskyttelse national beskyttelse og forfølgelse, herunder grunde til forfølgelse.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 19
(tilpasset)
⇒ nyt

- (25) Ikke alene staten, men også parter ~~eller~~ og organisationer, herunder internationale organisationer, som opfylder betingelserne i dette direktiv, som kontrollerer en region eller et større område inden for statens område, og som er villige til og i stand til at håndhæve loven, kan yde beskyttelse. Denne beskyttelse bør være effektiv og varig.
-

↓ nyt

- (26) Ansøgeren bør have effektiv national beskyttelse i en del af hjemlandet, hvortil den pågældende kan rejse sikkert og lovligt, og hvor den pågældende sikkert og lovligt kan indrejse og tage ophold.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 20
(tilpasset)

- (27) Det er navnlig nødvendigt, at medlemsstaterne ved vurderingen af mindreåriges ansøgninger om international beskyttelse tager højde for børnespecifikke former for forfølgelse.
-

↓ nyt

- (28) En af betingelserne for at kunne opnå flygtningestatus, jf. artikel 1, afsnit A, i Genèvekonventionen, er, at der er en årsagsforbindelse mellem forfølgelsen og race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe. Når forfølgelsen begås af en ikke-statslig aktør, er det tilstrækkeligt, at der er en årsagsforbindelse mellem det forhold, at staten ikke yder nogen beskyttelse mod forfølgelsen, og en af disse faktorer.

↓ 2004/83/EF betragtning 21
(tilpasset)
⇒ nyt

- (29) Det er ligeledes nødvendigt at indføre en fælles opfattelse af forfølgelsesgrunden «tilhørsforhold til en ~~given~~ bestemt social gruppe». ⇒ Med henblik på afgrænsningen af en bestemt social gruppe bør der tages hensyn til faktorer i forbindelse med ansøgerens køn. ⇐

↓ 2004/83/EF betragtning 22

- (30) Handlinger, der er i modstrid med De Forenede Nationers formål og principper, opregnes i præamblen og artikel 1 og 2 i De Forenede Nationers pagt, og konkretiseres bl.a. i De Forenede Nationers resolutioner om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, hvori det erklæres, at «terrorhandlinger, -metoder og -fremgangsmåder er i modstrid med De Forenede Nationers mål og principper», og at «bevidst finansiering og planlægning af samt ansporing til terrorhandlinger ligeledes er i modstrid med De Forenede Nationers mål og principper.»

↓ 2004/83/EF betragtning 23

- (31) Som omtalt i artikel 14 kan «status» også omfatte flygtningestatus.

↓ 2004/83/EF betragtning 24

- (32) Der bør også fastsættes minimumsstandarder for definition og indhold af subsidiær beskyttelsesstatus. Subsidiær beskyttelse bør være et supplement og en tilføjelse til beskyttelse af flygtninge i henhold til Genèvekonventionen.

↓ 2004/83/EF betragtning 25

- (33) Det er nødvendigt at indføre kriterier for anerkendelse af personer, der søger om international beskyttelse, som berettigede til subsidiær beskyttelse. Kriterierne bør hentes fra de internationale forpligtelser i henhold til menneskerettighedsinstrumenter og eksisterende former for praksis i medlemsstaterne.

↓ 2004/83/EF betragtning 26

- (34) Risici, som et lands befolkning eller et udsnit heraf almindeligvis er udsat for, kan normalt ikke i sig selv siges at udgøre en individuel trussel, der kan kvalificeres som alvorlig overlast.

↓ 2004/83/EF betragtning 27

- (35) Familiemedlemmer vil alene på grund af deres forhold til flygtningen normalt være sårbare over for forfølgelse på en måde, som kan danne grundlag for flygtningestatus.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 28

- (36) Begreberne statens sikkerhed og den offentlige orden omfatter også de tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger er medlem af en sammenslutning, der støtter international terrorisme, eller støtter en sådan sammenslutning.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 29

~~Ydelserne til familiemedlemmer til personer med subsidier beskyttelsesstatus behøver ikke nødvendigvis være de samme som dem, der ydes den berettigede person, men skal stå i rimeligt forhold til dem, der ydes personer med subsidier beskyttelsesstatus.~~

↓ nyt

- (37) Det er nødvendigt at sikre, at princippet om forbud mod forskelsbehandling overholdes i fuldt omfang, og at følge op på opfordringen i Haagprogrammet til at indføre en ensartet status. Med henblik herpå bør personer med subsidier beskyttelsesstatus have de samme rettigheder og fordele som flygtninge, og de samme betingelser for berettigelse bør gælde for dem, dog med de undtagelser, der er nødvendige og objektivt begrundede.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 30

- (38) Medlemsstaterne kan inden for de grænser, som internationale forpligtelser sætter, bestemme, at tildeling af ydelser, for så vidt angår adgang til beskæftigelse, social sikring, lægehjælp og integrationsfaciliteter, kræver forudgående udstedelse af opholdstilladelse.
-

↓ nyt

- (39) For at sikre, at personer med international beskyttelsesstatus effektivt kan udnytte de rettigheder og fordele, der er fastsat i direktivet, bør der tages hensyn til deres særlige behov og de særlige problemer, de har med integration.
- (40) I den forbindelse bør der særligt gøres en indsats for at løse problemerne med hensyn til de finansielle begrænsninger, der hindrer personer med international

beskyttelsesstatus i at få effektiv adgang til beskæftigelsesrelaterede uddannelsesmuligheder og til erhvervsuddannelse.

↓ 2004/83/EF betragtning 31

- (41) Dette direktiv gælder ikke for finansielle ydelser fra medlemsstaterne, som gives for at fremme uddannelse.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 32

~~Der bør tages hensyn til de praktiske problemer, som personer med flygtningestatus eller subsidier beskyttelsesstatus kan støde på i forbindelse med bekræftelse af ægtheden af deres udenlandske eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.~~

↓ nyt

- (42) Det bør overvejes at træffe særlige foranstaltninger til at finde effektive løsninger på de praktiske problemer, som personer med international beskyttelsesstatus kan støde på i forbindelse med bekræftelse af ægtheden af deres udenlandske eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, særligt på grund af manglende bevisdokumenter, og fordi de ikke er i stand til at betale udgifterne til anerkendelsesprocedurene.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 33
⇒ nyt

- (43) Navnlig for at undgå vanskelige sociale situationer bør der til personer med ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus inden for rammerne af sociallovgivningen og uden forskelsbehandling ydes passende social bistand og midler til deres underhold.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 34

~~For så vidt angår social bistand og lægehjælp bør de nærmere bestemmelser og enkeltheder for ydelse af grundydelse til personer med subsidier beskyttelsesstatus fastsættes efter national lovgivning. Muligheden for at begrænse ydelserne til personer med subsidier beskyttelsesstatus til grundydelse skal forstås på den måde, at dette begreb mindst omfatter mindsteindkomststøtte, bistand i tilfælde af sygdom, graviditet og bistand til forældre, for så vidt som sådanne i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning ydes til egne statsborgere.~~

↓ 2004/83/EF betragtning 35
⇒ nyt

- (44) Personer med ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus bør have adgang til lægehjælp, herunder både fysisk og psykisk behandling.
-

↓ nyt

- (45) I de integrationsprogrammer, der stilles til rådighed for personer med international beskyttelsesstatus, bør der så vidt muligt tages hensyn til deres særlige behov og til de særlige omstændigheder ved deres situation.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 36

- (46) Gennemførelsen af dette direktiv bør evalueres regelmæssigt, navnlig under hensyn til udviklingen i medlemsstaternes internationale forpligtelser for så vidt angår non-refoulement, udviklingen på arbejdsmarkedet i medlemsstaterne samt udarbejdelsen af fælles grundprincipper for integration.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 37
(tilpasset)

- (47) Målene for dette direktiv, nemlig indførelse af minimumsstandarder for indrømmelse af international beskyttelse til tredjelandstatsborgere og statsløse i medlemsstaterne ☒ og indholdet af denne beskyttelse, ☒ kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke udover, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
-

↓ 2004/83/EF betragtning 38

~~I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 28. januar 2002, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.~~

↓ 2004/83/EF betragtning 39

~~I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det~~

~~Europæiske Fællesskab, meddelte Irland ved skrivelse af 13. februar 2002, at Irland ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.~~

↓ 2004/83/EF betragtning 40

- (48) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
-

↓ nyt

- (49) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af det tidligere direktiv.
- (50) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I, del B, angivne frist for direktivets gennemførelse i national ret –
-

↓ 2004/83/EF (tilpasset)
⇒ nyt

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

~~Emne og anvendelsesområde~~ ☒ ~~Formål~~ ☒

Formålet med dette direktiv er at fastsætte minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund ~~behøver international beskyttelse,~~ ⇒ berettigede til international beskyttelse ☒ og indholdet af en sådan beskyttelse.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) «international beskyttelse» : flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus som defineret i litra ~~d~~e) og ~~d~~g)

↓ nyt

- b) "personer med international beskyttelsesstatus": personer, som er blevet tildelt flygtningestatus, jf. litra e), eller subsidiær beskyttelsesstatus, jf. litra g)

↓ 2004/83/EF

- ~~b~~c) "Genève-konventionen": konventionen om flygtnings retsstilling, undertegnet i Genève den 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967

- ~~e~~d) "flygtning": en tredjelandstatsborger, som i kraft af en velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe opholder sig uden for det land, hvor den pågældende er statsborger, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller en statsløs person, som opholder sig uden for det land, hvor han tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, af samme grunde som anført ovenfor, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil vende tilbage til dette land, og som ikke er omfattet af artikel 12

- ~~d~~e) "flygtningestatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som flygtning

- ~~e~~f) "person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der ikke anerkendes som flygtning, men for hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende, hvis han eller hun sendes tilbage til sit hjemland eller, for så vidt angår en statsløs, til det land, hvor han eller hun tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, vil løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som defineret i artikel 15, og som ikke er omfattet af artikel 17, stk. 1 og 2, og som ikke kan eller, på grund af en sådan risiko, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse

- ~~d~~g) "subsidiær beskyttelsesstatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller statsløs som værende berettiget til subsidiær beskyttelse

- ~~e~~h) "ansøgning om international beskyttelse": en anmodning, der indgives af en tredjelandstatsborger eller statsløs om beskyttelse fra en medlemsstat, når der er grundlag for at antage, at ansøgeren søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, og vedkommende ikke udtrykkeligt anmoder om anden form for beskyttelse, der ikke er omfattet af dette direktiv, og som kan søges særskilt

↓ nyt

i) "ansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, hvorom der endnu ikke er truffet endelig afgørelse

↓ 2004/83/EF (tilpasset)

⇒ nyt

h*j*) "familiemedlem": for så vidt familien allerede bestod i hjemlandet, følgende medlemmer af familien til ~~den person, der har fået tildelt flygtningestatus eller subsidier beskyttelsesstatus~~ ⇒ personen med international beskyttelsesstatus ⇐, når de pågældende familiemedlemmer befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse:

- ægtefællen til ~~den person, der har fået tildelt flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ personen med international ⇐ beskyttelsesstatus, eller dennes ugifte samlever i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis vedrørende udlændinge sidestilles med gifte par
 - mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af ~~den person, der har fået tildelt flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ personen med international ⇐ beskyttelsesstatus, såfremt børnene er ugifte ~~og økonomisk afhængige~~, uanset om de efter national lov er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret
-

↓ nyt

- gifte mindreårige børn af par omhandlet i første led eller af personen med international beskyttelsesstatus, uanset om de efter national lov er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor i samme land som asylansøgeren
- faderen eller moderen til personen med international beskyttelsesstatus eller en anden voksen slægtning, som i henhold til lov eller sædvane er ansvarlig for personen med international beskyttelsesstatus, hvis personen med international beskyttelsesstatus er mindreårig og ugift, eller hvis vedkommende er mindreårig og gift, men vedkommendes tarv varetages bedst ved, at han eller hun bor sammen med faderen, moderen eller den voksne ansvarlige slægtning
- mindreårige ugifte søskende til personen med international beskyttelsesstatus, hvis sidstnævnte er mindreårig og ugift, eller hvis personen med international beskyttelsesstatus eller dennes søskende er mindreårige og gift, men det for én eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor i samme land

k) "mindreårig: en tredjelandstatsborger eller en statsløs under 18 år

↓ 2004/83/EF (tilpasset)

⇒ nyt

~~h)~~ «uledsaget ~~de~~ mindreårige» ~~tredjelandstatsborgere eller statsløse under 18 år~~ ⇒ en mindreårig ⇐, som rejser ind på en medlemsstats område uden at være ledsaget af en myndig person, der i henhold til lov eller sædvane er ansvarlig for den pågældende ~~dem enten retligt eller efter sædvane~~, og så længe ~~de~~ den pågældende ikke i praksis er i en sådan persons varetægt; begrebet omfatter også mindreårige, der efterlades uden ledsagelse, efter at de er rejst ind på medlemsstaternes område

~~h)~~ «opholdstilladelse» : en hvilken som helst formel tilladelse, udstedt af en medlemsstats myndigheder som foreskrevet af medlemsstatens lovgivning, som giver en tredjelandstatsborger eller statsløs ret til at opholde sig på medlemsstatens område

~~h)~~ «hjemland» : det land eller de lande, hvor ansøgeren er statsborger eller, for så vidt angår statsløse, har haft sit sædvanlige opholdssted.

Artikel 3

Gunstigere standarder

Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde gunstigere standarder for fastsættelse af, hvem der kan anerkendes som flygtninge eller som personer, der er berettigede til subsidiær beskyttelse, og for fastsættelse af indholdet af international beskyttelse, for så vidt disse standarder er forenelige med dette direktiv.

KAPITEL II

Vurdering af ansøgninger om international beskyttelse

Artikel 4

Vurdering af kendsgerninger og omstændigheder

1. Medlemsstaterne kan betragte det som ansøgerens pligt hurtigst muligt at forelægge alle de elementer, der er nødvendige for at underbygge hans ansøgning om international beskyttelse. Medlemsstaterne har pligt til i samarbejde med ansøgeren at vurdere de relevante elementer i ansøgningen.
2. De i stk. 1, nævnte elementer består af ansøgerens forklaringer udtalelser og al anden for ansøgeren tilgængelig dokumentation om ansøgerens alder, baggrund,

herunder eventuelle slægtnings baggrund dokumentation, identitet, statsborgerskab(er), tidligere opholdssted(er) og -land(e), tidligere asylansøgninger, rejserute, identitetspapirer og rejsedokumentation samt ~~om~~ grundene til, at vedkommende ansøger om international beskyttelse.

3. Vurderingen af en ansøgning om international beskyttelse foretages ud fra det specifikke sagsforhold, og der tages herunder hensyn til:

- a) alle relevante kendsgerninger vedrørende hjemlandet på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder hjemlandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes
- b) relevante ~~udtalelser~~ forklaringer og dokumentation forelagt af ansøgeren, herunder oplysninger om, hvorvidt ansøgeren har været eller kan blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast
- c) ansøgerens personlige stilling og forhold, herunder faktorer som baggrund, køn og alder, for på grundlag af ansøgerens personlige forhold at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast
- d) om ansøgerens aktiviteter, siden vedkommende forlod hjemlandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse med henblik på at vurdere, om disse aktiviteter vil betyde, at vedkommende ved tilbagevenden til hjemlandet kan blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast
- e) om ansøgeren med rimelighed kan forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende hævder at være statsborger.

4. Hvis en ansøger allerede har været udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast eller direkte trusler om sådan forfølgelse eller sådan overlast, er der god grund til at formode, at ansøgeren har en velbegrunder frygt for forfølgelse eller løber en reel risiko for at lide alvorlig overlast, medmindre der er god grund til at antage, at sådan forfølgelse eller sådan overlast ikke vil gentage sig.

5. Hvis medlemsstaterne anvender princippet om, at ansøgeren har pligt til at underbygge sin ansøgning om international beskyttelse, og hvis der er aspekter af ansøgerens ~~erklæringer~~ forklaringer , der ikke er underbygget af dokumentation eller andre beviser, skal disse aspekter ikke bekræftes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) ansøgeren har oprigtigt bestræbt sig på at underbygge sin ansøgning
- b) alle de relevante elementer, som ansøgeren råder over, er blevet forelagt, og der er givet en tilfredsstillende forklaring på eventuelle manglende relevante elementer
- c) ansøgerens forklaringer anses for sammenhængende og troværdige og strider ikke imod tilgængelige specifikke og generelle oplysninger, der er relevante for ansøgerens sag

- d) ansøgeren har indgivet sin ansøgning om international beskyttelse så tidligt som muligt, medmindre vedkommende kan godtgøre at have haft god grund til ikke at gøre dette, og
- e) ansøgerens almindelige troværdighed er slået fast.

Artikel 5

Behov for international beskyttelse, som opstår på stedet

1. En velbegrunder frygt for forfølgelse eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast kan være baseret på begivenheder, der har fundet sted, efter at ansøgeren har forladt hjemlandet.
2. En velbegrunder frygt for forfølgelse eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast kan være baseret på aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i, efter at den pågældende har forladt hjemlandet, navnlig hvis det er godtgjort, at de tilgrundliggende aktiviteter er et udtryk for og en videreførelse af overbevisninger eller holdninger, som ansøgeren havde i hjemlandet.
3. Med forbehold af bestemmelserne i Genèvekonventionen kan medlemsstaterne bestemme, at en ansøger, der indgiver en efterfølgende ansøgning, som hovedregel ikke skal indrømmes flygtningestatus, hvis risikoen for forfølgelse skyldes omstændigheder, som ansøgeren selv har forårsaget, efter at han forlod hjemlandet.

Artikel 6

Aktører, der kan stå bag forfølgelse eller alvorlig overlast

Aktører, der kan stå bag forfølgelse eller alvorlig overlast, omfatter:

- a) staten
- b) parter eller organisationer, der kontrollerer staten eller en væsentlig del af dens område
- c) ikke-statslige aktører, hvis det kan påvises, at de i litra a) og b) nævnte aktører, herunder internationale organisationer, ikke kan eller ikke vil tilbyde beskyttelse mod forfølgelse eller alvorlig overlast som defineret i artikel 7.

Artikel 7

Aktører, der yder beskyttelse

1. ⇒ Beskyttelsen mod forfølgelse og alvorlig overlast skal være effektiv og varig og ⇐ kan ⇒ kun ⇐ ydes af:

- a) staten ☒ eller ☒
 - b) parter eller organisationer, herunder internationale organisationer, der kontrollerer staten eller en væsentlig del af dens område ⇒ , og som er villige til og i stand til at håndhæve loven. ⇐
2. Der ydes normalt ⇒ effektiv og varig ⇐ beskyttelse, når de i stk. 1 nævnte aktører tager rimelige skridt til at forhindre forfølgelse eller udsættelse for alvorlig overlast, bl.a. ved at anvende et effektivt retssystem til afsløring, retsforfølgning og sanktionering af handlinger, der udgør forfølgelse eller alvorlig overlast, og når ansøgeren har adgang til en sådan beskyttelse.
 3. Ved vurderingen af, om en international organisation kontrollerer en stat eller en væsentlig del af dens område og yder beskyttelse som omhandlet i stk. 2, tager medlemsstaterne hensyn til eventuelle retningslinjer i relevante retsakter fra Rådet.

Artikel 8

National beskyttelse

1. Som led i vurderingen af ansøgningen om international beskyttelse kan medlemsstaterne beslutte, at en ansøger ikke har behov for international beskyttelse, hvis ~~der i en del af hjemlandet ikke er nogen velbegrundet frygt for forfølgelse eller nogen reel risiko for at lide alvorlig overlast,~~ ⇒ den pågældende har adgang til beskyttelse mod forfølgelse eller alvorlig overlast, jf. artikel 7, i en del af hjemlandet, ⇐ ~~og det med rimelighed kan forventes af ansøgeren, at han tager~~ ⇒ den pågældende sikkert og lovligt kan rejse til og sikkert og lovligt kan indrejse og tage ⇐ ophold i den del af landet.
2. Ved undersøgelsen af, om ⇒ ansøgeren har adgang til beskyttelse mod forfølgelse og alvorlig overlast i ⇐ en del af hjemlandet ~~opfylder betingelserne i~~ ⇒ , jf. ⇐ stk. 1, tager medlemsstaterne hensyn til de generelle forhold, der hersker i den pågældende del af landet, samt til ansøgerens personlige forhold på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. ⇒ Til brug herfor sikrer medlemsstaterne, at der indhentes præcise og aktuelle oplysninger fra forskellige kilder, såsom De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og Det Europæiske Asylstøttekontor. ⇐
3. ~~Stk. 1 kan finde anvendelse til trods for tekniske hindringer for tilbagevenden til hjemlandet.~~

KAPITEL III

Anerkendelse som flygtning

Artikel 9

Forfølgelse

1. For at anses for ~~forfølgelse~~ som omhandlet i artikel 1, afsnit A, i Genève-konventionen skal adfærd :
 - a) være tilstrækkelig alvorlig på grund af sin karakter eller gentagne forekomst til at udgøre en alvorlig krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder, navnlig de rettigheder, der ikke kan fraviges i henhold til artikel 15, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, eller
 - b) bestå i anvendelse af flere foranstaltninger, herunder krænkelse af menneskerettighederne, der er tilstrækkelig alvorlige til at berøre et menneske på en tilsvarende måde som omhandlet i litra a).
2. Forfølgelse, ~~der~~ i henhold til stk. 1 ~~kan betragtes som sådan~~, kan f.eks. tage form af:
 - a) fysisk eller psykisk vold, herunder seksuelle overgreb
 - b) juridiske, administrative, politimæssige og/eller retlige foranstaltninger, der i sig selv er diskriminerende eller gennemføres på en diskriminerende måde
 - c) uforholdsmæssig eller diskriminerende retsforfølgning eller straf
 - d) nægtelse af adgang til retsmidler, som resulterer i en uforholdsmæssig eller diskriminerende straf
 - e) retsforfølgning eller straf for at nægte at gøre militærtjeneste i en konflikt, hvis militærtjeneste ville omfatte forbrydelser eller handlinger, der falder ind under udelukkelsesbestemmelserne i artikel 12, stk. 2
 - f) kønsbestemte handlinger eller handlinger rettet mod børn.
3. I overensstemmelse med artikel 2, litra c), skal der være en sammenhæng mellem de i artikel 10 nævnte årsager og forfølgelse i henhold til stk. 1 eller den manglende beskyttelse mod en sådan forfølgelse .

~~Årsagerne~~ Grundene til forfølgelse

1. Ved vurderingen af ~~årsagerne~~ grundene til forfølgelse tager medlemsstaterne hensyn til følgende elementer:

- a) ~~B~~begrebet race omfatter navnlig forhold vedrørende hudfarve, afstamning eller tilhørsforhold til en given etnisk gruppe~~;~~
- b) ~~B~~begrebet religion omfatter navnlig teistiske, ikke-teistiske og ateistiske overbevisninger, deltagelse i eller undladelse af deltagelse i privat eller offentlig gudstjeneste, enten alene eller i fællesskab med andre, andre religiøse handlinger eller udtryk for synspunkter eller former for personlig eller fællesskabspræget adfærd baseret på eller bestemt af en religiøs overbevisning~~;~~
- c) ~~B~~begrebet nationalitet omfatter ikke udelukkende statsborgerskab eller mangel på samme, men navnlig også tilhørsforhold til en gruppe, der defineres ved sin kulturelle, etniske eller sproglige identitet, sin fælles geografiske eller politiske oprindelse eller sit forhold til befolkningen i en anden stat~~;~~
- d) ~~E~~en gruppe betragtes som udgørende en bestemt social gruppe, navnlig når:
 - medlemmerne af den pågældende gruppe har samme medfødte karakteristiske træk eller en fælles baggrund, der ikke kan ændres, eller er fælles om et karakteristisk træk eller en tro, der er så grundlæggende for deres identitet eller samvittighed, at ingen mennesker bør tvinges til at give afkald derpå , og
 - den pågældende gruppe har en særskilt identitet i det relevante land, fordi den opfattes som værende anderledes af det omgivende samfund~~;~~

Afhængigt af omstændighederne i hjemlandet kan en bestemt social gruppe omfatte en gruppe, hvis fælles karakteristiske træk er seksuel orientering. Seksuel orientering kan ikke forstås således, at det omfatter handlinger, der betragtes som kriminelle i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning. ⇒ Der bør tages hensyn til ~~K~~kønsrelaterede aspekter ⇒ ved afgørelsen af, om en person tilhører en bestemt social gruppe, og ved bestemmelsen af de karakteristiske træk ved en gruppe ~~kan dog tages i betragtning, idet de imidlertid ikke i sig selv kan danne grundlag for formodning om, at denne artikel finder anvendelse.~~

- e) ~~B~~begrebet politisk anskuelse omfatter navnlig det forhold, at en person har en bestemt mening, overbevisning eller tro med hensyn til anliggender, der vedrører de i artikel 6 definerede aktører, der kan stå bag forfølgelse, og deres politik eller metoder, uanset om ansøgeren har handlet i overensstemmelse med denne mening, overbevisning eller tro.

2. Ved vurdering af, om en ansøger har en velbegrundet frygt for forfølgelse, er det irrelevant, om ansøgeren faktisk har de racemæssige, religiøse, nationale, sociale

eller politiske karakteristiske træk, der fører til forfølgelse, hvis et sådant karakteristisk træk tillægges den pågældende af den aktør, der står bag forfølgelsen.

Artikel 11

Ophør

1. En tredjelandstatsborger eller statsløs ophører med at være anerkendt som flygtning, hvis den pågældende:
 - a) frivilligt på ny har søgt beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger, eller
 - b) efter at have mistet sit statsborgerskab frivilligt har generhvervet dette, eller
 - c) har erhvervet et nyt statsborgerskab og nyder beskyttelse i det land, hvor den pågældende er blevet statsborger, eller
 - d) frivilligt på ny har bosat sig i det land, som den pågældende forlod, eller uden for hvilket den pågældende opholdt sig af frygt for forfølgelse, eller
 - e) ikke længere kan afslå at søge beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere består
 - f) hvis der er tale om en statsløs, kan vende tilbage til det land, hvor den pågældende havde sit sædvanlige opholdssted, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere består.
2. I det i stk. 1, litra e) og f), omhandlede tilfælde skal medlemsstaterne tage hensyn til, hvorvidt ændringen af omstændighederne er af en så væsentlig og ikke blot midlertidig karakter, at flygtningens frygt for forfølgelse ikke længere kan anses for at være velbegrundet.

↓ nyt

3. Stk. 1, litra e) og f), finder ikke anvendelse på en flygtning, der kan påberåbe sig tvingende grunde angående tidligere forfølgelse til ikke at ville søge beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger, eller, hvis den pågældende er statsløs, i det land, hvor han tidligere havde sit sædvanlige opholdssted.

Artikel 12

Udelukkelse

1. En tredjelandstatsborger eller statsløs er udelukket fra at blive anerkendt som flygtning, hvis:
 - a) den pågældende falder inden for anvendelsesområdet for artikel 1 ~~(X)~~, afsnit ~~(X)~~ D₂ i Genèvekonventionen om beskyttelse eller bistand fra andre FN-organer eller -agenturer end De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge. Hvis en sådan beskyttelse eller bistand af en eller anden grund er bortfaldet, uden at de pågældendes stilling er definitivt afgjort i overensstemmelse med de relevante resolutioner, der er vedtaget af FN's Generalforsamling, skal sådanne personer uden videre have ret til at blive omfattet af dette direktivs bestemmelser
 - b) den pågældende af de kompetente myndigheder i det land, hvor han eller hun har taget ophold, anerkendes som havende de rettigheder og pligter, der knytter sig til besiddelse af statsborgerskab i dette land eller rettigheder og pligter svarende hertil.
2. En tredjelandstatsborger eller statsløs er udelukket fra at blive anerkendt som flygtning, hvis der er tungtvejende grunde til at antage,
 - a) at den pågældende har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, som defineret i de internationale instrumenter, der er udarbejdet for at træffe forholdsregler mod sådanne forbrydelser
 - b) at den pågældende har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for asyllandet forud for anerkendelsen af vedkommende som flygtning; dette skal forstås som tidspunktet for udstedelse af opholdstilladelse på grundlag af tildeling af flygtningestatus; særligt grusomme handlinger kan betegnes som alvorlige ikke-politiske forbrydelser, også selv om de begås under foregivelse af, at de har et politisk mål
 - c) at den pågældende har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger som fastlagt i præambelen og i artikel 1 og 2 ~~iii~~ i De Forenede Nationers Pagt.
3. Stk. 2 finder anvendelse på personer, der anstifter til eller på anden måde deltager i begåelsen af de ~~i stykket~~ deri nævnte forbrydelser eller handlinger.

KAPITEL IV

Flygtningestatus

Artikel 13

Tildeling af flygtningestatus

Medlemsstaterne tildeler tredjelandstatsborgere ~~eller~~ og statsløse, der kan anerkendes som flygtninge i medfør af kapitel II og III, flygtningestatus.

Artikel 14

Tilbagekaldelse og afslutning af ~~eller afslag på forlængelse af status~~ flygtningestatus

1. Med hensyn til ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet efter ~~dette direktiv~~ ~~ikrafttræden~~ ikrafttrædelsen af direktiv 2004/83/EF , skal medlemsstaterne tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en tredjelandstatsborgers eller statsløs persons flygtningestatus, der er tildelt af et regeringsorgan, et administrativt organ, et retsligt eller kvasiretligt organ, såfremt den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at blive betragtet som flygtning, jf. artikel 11.
2. Uden at dette i øvrigt indskrænker flygtningens pligt til at oplyse om alle relevante faktiske forhold og til at forelægge al relevant dokumentation, som den pågældende er i besiddelse af, jf. artikel 4, stk. 1, skal den medlemsstat, der har tildelt den pågældende flygtningestatus, på et individuelt grundlag påvise, at den pågældende ikke længere opfylder eller aldrig har opfyldt betingelserne herfor, jf. nærværende artikels stk. 1.
3. Medlemsstaterne skal tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en tredjelandstatsborgers eller statsløs persons flygtningestatus, såfremt den berørte medlemsstat, efter at den pågældende er blevet tildelt flygtningestatus, konstaterer, at den pågældende:
 - a) burde have været eller er udelukket fra at opnå flygtningestatus, jf. artikel 12
 - b) har givet forkerte oplysninger om eller fortiet faktiske forhold, herunder anvendt falske dokumenter, og dette har været afgørende for tildeling af flygtningestatus.
4. Medlemsstaterne kan tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge status, der er tildelt en flygtning af et regeringsorgan, et administrativt organ, et retsligt eller kvasiretligt organ, når:
 - a) der er rimelig grund til at anse den pågældende som en person, der udgør en fare for sikkerheden i den medlemsstat, vedkommende befinder sig i

- b) den pågældende efter en endelig dom for en særlig grov forbrydelse udgør en fare for samfundet i denne medlemsstat.
- 5. Medlemsstaterne kan i de situationer, der er beskrevet i stk. 4, beslutte ikke at tildele status til en flygtning, hvis der endnu ikke er truffet en sådan afgørelse.
- 6. Personer, som stk. 4 eller 5 finder anvendelse på, har de rettigheder, der er fastsat i artikel 3, 4, 16, 22, 31 og 32 samt 33 i Genèvekonventionen, eller tilsvarende rettigheder, for så vidt de befinder sig i medlemsstaten.

KAPITEL V

Ret til subsidiær beskyttelse

Artikel 15

Alvorlig overlast

Ved alvorlig overlast forstås:

- a) dødsstraf eller henrettelse, eller
- b) udsættelse af en ansøger for tortur, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf i dennes hjemland, eller
- c) alvorlig og individuel trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt.

Artikel 16

Ophør

- 1. En tredjelandstatsborger eller statsløs er ikke længere berettiget til subsidiær beskyttelse, når de forhold, der førte til tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus, ikke længere eksisterer eller har ændret sig i en sådan grad, at beskyttelse ikke længere er påkrævet.
- 2. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde skal medlemsstaterne tage hensyn til, hvorvidt ændringen af forholdene er af en så væsentlig og ikke blot midlertidig karakter, at den person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, ikke længere er udsat for nogen reel risiko for alvorlig overlast.

↓ nyt

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en person med subsidiær beskyttelsesstatus, der kan påberåbe sig tvingende grunde angående tidligere alvorlig overlast til ikke at ville søge beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger, eller, hvis den pågældende er statsløs, i det land, hvor han tidligere havde sit sædvanlige opholdssted.
-

↓ 2004/83/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 17

Udelukkelse

1. En tredjelandstatsborger eller statsløs er udelukket fra at komme i betragtning til subsidiær beskyttelse, hvis der er alvorlig grund til at formode, at
 - a) den pågældende har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, som defineret i de internationale instrumenter, der er udarbejdet for at træffe forholdsregler mod sådanne forbrydelser
 - b) den pågældende har begået en grov forbrydelse
 - c) den pågældende har begået handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger som fastlagt i præamblen og i artikel 1 og 2 ~~iii~~ i De Forenede Nationers Pagt
 - d) den pågældende udgør en fare for samfundet eller sikkerheden i den medlemsstat, vedkommende befinder sig i.
2. Stk. 1 finder anvendelse på personer, der anstifter til eller på anden måde deltager i begåelsen af de ~~i stykket deri~~ nævnte forbrydelser eller handlinger.
3. Medlemsstaterne kan udelukke en tredjelandstatsborger eller en statsløs fra at være berettiget til subsidiær beskyttelse, hvis den pågældende, inden han eller hun fik tilladelse til at rejse ind i en medlemsstat, har begået en eller flere forbrydelser, der falder uden for stk. 1, men som ville kunne straffes med fængsel, hvis de var begået i den berørte medlemsstat, og den pågældende udelukkende har forladt hjemlandet for at undgå sanktioner som følge af disse forbrydelser.

KAPITEL VI

Subsidiær beskyttelsesstatus

Artikel 18

Tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus

Medlemsstaterne tildeler tredjelandstatsborgere eller statsløse, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i medfør af kapitel II og V, subsidiær beskyttelsesstatus.

Artikel 19

Tilbagekaldelse og afslutning eller afslag på forlængelse af subsidiær beskyttelsesstatus

1. Med hensyn til ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet efter dette direktivs ikrafttræden, skal medlemsstaterne tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en tredjelandstatsborgers eller statsløs persons subsidiære beskyttelsesstatus, der er tildelt af et regeringsorgan, et administrativt organ, et retsligt eller kvasiretligt organ, såfremt den pågældende ikke længere opfylder betingelserne herfor, jf. artikel 16.
2. Medlemsstaterne kan tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en tredjelandstatsborgers eller statsløs persons subsidiære beskyttelsesstatus, der er tildelt af et regeringsorgan, et administrativt organ, et retsligt eller kvasiretligt organ, såfremt den pågældende efter tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus burde have været udelukket fra at være berettiget til subsidiær beskyttelsesstatus, jf. artikel 17, stk. 3.
3. Medlemsstaterne skal tilbagekalde, afslutte eller afslå at forlænge en tredjelandstatsborgers eller statsløs persons subsidiære beskyttelsesstatus, såfremt den pågældende:
 - a) efter at have opnået subsidiær beskyttelsesstatus burde have været udelukket fra eller er udelukket fra at være berettiget til subsidiær beskyttelse, jf. artikel 17, stk. 1 og 2
 - b) har givet forkerte oplysninger om eller fortiet faktiske forhold, herunder anvendt falske dokumenter, og dette var afgørende for tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus.
4. Uden at dette i øvrigt indskrænker tredjelandstatsborgerens eller den statsløse persons pligt til at oplyse om alle relevante faktiske forhold og til at forelægge al relevant dokumentation, som den pågældende er i besiddelse af, jf. artikel 4, stk. 1, skal den medlemsstat, der har tildelt den pågældende subsidiær beskyttelsesstatus, på et individuelt grundlag påvise, at den pågældende ikke længere opfylder eller ikke opfylder betingelserne herfor, jf. stk. ~~1-3~~ 1, 2 og 3 i nærværende artikel.

KAPITEL VII

Indholdet af international beskyttelse

Artikel 20

Generelle bestemmelser

1. Dette kapitel berører ikke de rettigheder, der er fastsat i Genève-konventionen.
2. Dette kapitel finder anvendelse på såvel flygtninge som personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, medmindre andet er anført.
3. Ved gennemførelsen af dette kapitel tager medlemsstaterne hensyn til situationen for sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre personer, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn \Rightarrow , ofre for menneskehandel, sindslidende \Leftarrow og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter.
4. Stk. 3 finder kun anvendelse på personer, der på grundlag af en individuel vurdering af deres situation menes at have særlige behov.
5. ~~Den mindreåriges~~ \boxtimes Barnets \boxtimes tarv kommer i første række, når medlemsstaterne skal gennemføre de bestemmelser i dette kapitel, der vedrører mindreårige.

~~6. Medlemsstaterne kan med de begrænsninger, der er fastlagt i Genève-konventionen, begrænse ydelserne i dette kapitel for flygtninge, der har opnået flygtningestatus på grundlag af aktiviteter, der udelukkende eller hovedsagelig havde til formål at skabe de nødvendige betingelser for anerkendelse som flygtning.~~

~~7. Medlemsstaterne kan med de begrænsninger, der følger af deres internationale forpligtelser, begrænse ydelserne i dette kapitel for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og som har opnået subsidiær beskyttelsesstatus på grundlag af aktiviteter, der udelukkende eller hovedsagelig havde til formål at skabe de nødvendige betingelser for tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus.~~

Artikel 21

Beskyttelse mod refoulement

1. Medlemsstaterne overholder princippet om non-refoulement i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser.
2. Hvis det ikke er forbudt i henhold til de i stk. 1 nævnte internationale forpligtelser, kan en medlemsstat udsende en flygtning, uanset om den pågældende er formelt anerkendt eller ej, når

- a) der er rimelig grund til at anse den pågældende ~~som~~ for en person, der udgør en fare for sikkerheden i den medlemsstat, vedkommende befinder sig i, eller
 - b) den pågældende efter en endelig dom for en særlig grov forbrydelse udgør en fare for samfundet i denne medlemsstat.
3. Medlemsstaterne kan tilbagekalde, ~~gøre ende på~~ ☒ afslutte ☒ eller afslå at forlænge opholdstilladelsen for eller afslå at give opholdstilladelse til en flygtning, hvis denne falder ind under stk. 2.

Artikel 22

Information

Så hurtigt som muligt efter tildeling af international beskyttelsesstatus giver medlemsstaterne ~~de personer, der er berettiget til~~ ⇒ personen med ☐ international ~~beskyttelse~~ ⇒ beskyttelsesstatus ☐, adgang til oplysninger om rettigheder og forpligtelser i forbindelse med den pågældende beskyttelsesstatus på et sprog, som de pågældende ⇒ rimeligvis må forventes ☐ ~~må formodes~~ at forstå.

Artikel 23

Sikring af familiens enhed

1. Medlemsstaterne sikrer, at familiens enhed kan opretholdes.
2. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer af samme familie som ~~den, der tildes flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ personen med international ☐ beskyttelsesstatus, men som ikke individuelt er berettiget til denne ⇒ beskyttelse ☐ status, har ret til at gøre krav på de ~~ydelser~~ ☒ fordele ☒, der er omhandlet i artikel 24-34, efter de nationale procedurer, for så vidt dette er foreneligt med familiemedlemmets personlige retlige status.

~~For så vidt angår status for familiemedlemmer til personer med subsidier beskyttelsesstatus, kan medlemsstaterne fastlægge betingelserne for sådanne ydelser.~~

~~Medlemsstaterne sikrer i disse tilfælde, at alle ydelser sikrer en passende levestandard.~~

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, såfremt familiemedlemmet er eller ville blive udelukket fra at få tildelt ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ☐ beskyttelsesstatus i henhold til kapitel III og V.
4. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaterne afslå, begrænse eller inddrage de pågældende ~~ydelser~~ ☒ fordele ☒ under henvisning til statens sikkerhed eller den offentlige orden.
5. Medlemsstaterne kan beslutte, at denne artikel også finder anvendelse på andre nære slægtninge, der levede sammen som en del af familien på tidspunktet for udrejse fra

hjemlandet, og som var helt eller hovedsagelig afhængige af den, der tildeles flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus ⇒ personen med international beskyttelsesstatus ⇐ på det pågældende tidspunkt.

Artikel 24

Opholdstilladelser

1. Så snart som muligt efter at ansøgerne har fået tildelt flygtningestatus ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ og med forbehold af artikel 21, stk. 3, udsteder medlemsstaterne en opholdstilladelse ⊗ til de pågældende ⊗ , som skal være gyldig i mindst tre år, og som kan fornyes, til dem, medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet.

Med forbehold af artikel 23, stk. 1, kan den opholdstilladelse, der skal udstedes til familiemedlemmer til personer, som har fået tildelt flygtningestatus ⇒ med international beskyttelsesstatus ⇐ , være gyldig i mindre end tre år og fornyes.

~~2. Så snart som muligt efter at ansøgerne har fået tildelt subsidiær beskyttelsesstatus, udsteder medlemsstaterne en opholdstilladelse, som skal være gyldig i mindst ét år, og som kan fornyes, medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet.~~

Artikel 25

Rejsedokumenter

1. Medlemsstaterne udsteder rejsedokumenter til brug ved rejse uden for deres område til personer, der har fået tildelt flygtningestatus, i overensstemmelse med den model, der er opstillet i tillægget til Genève-konventionen, medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet.
2. Medlemsstaterne udsteder dokumenter til personer med subsidiær beskyttelsesstatus, som ikke kan få et nationalt pas, således at det bliver muligt for dem at rejse ⇒ uden for medlemsstatens område ⇐ , i det mindste når tungtvejende humanitære årsager kræver deres tilstedeværelse i en anden stat, medmindre tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger andet.

Artikel 26

Adgang til beskæftigelse

1. Medlemsstaterne giver personer med flygtningestatus ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ tilladelse til at søge lønnet beskæftigelse eller udøve selvstændig virksomhed i overensstemmelse med de bestemmelser, der generelt finder anvendelse for det pågældende erhverv eller for offentlig ansættelse, umiddelbart efter tildeling af en sådan status.

2. Medlemsstaterne sikrer, at personer med **flygtningestatus** ⇨ **international beskyttelsesstatus** ⇨ tilbydes aktiviteter såsom beskæftigelsesrelaterede voksenuddannelsesmuligheder, erhvervsuddannelse ⇨, herunder kurser til forbedring af kvalifikationer, ⇨ ~~og~~ praktikpladser ⇨ og rådgivning på arbejdsformidlingskontorer ⇨ på betingelser svarende til dem, der gælder for landets egne borgere.

↓ nyt

3. Medlemsstaterne bestræber sig på at fremme adgangen til de beskæftigelsesrelaterede uddannelsesmuligheder og erhvervsuddannelsen i stk. 2 for personer med international beskyttelsesstatus gennem foranstaltninger såsom studiestøtte og –lån, hvor dette er nødvendigt, eller muligheder for at arbejde og studere på deltid.

↓ 2004/83/EF (tilpasset)

⇨ nyt

~~3. Medlemsstaterne giver personer med subsidiær beskyttelsesstatus tilladelse til at søge lønnet beskæftigelse eller udøve selvstændig virksomhed i overensstemmelse med de bestemmelser, der generelt finder anvendelse for det pågældende erhverv eller for offentlig ansættelse, umiddelbart efter tildeling af en sådan status. Situationen på medlemsstaternes arbejdsmarked kan tages i betragtning, herunder en eventuel prioritering af adgangen til beskæftigelse i et begrænset tidsrum, der fastsættes i overensstemmelse med national lovgivning. Medlemsstaterne sikrer, at en person med subsidiær beskyttelsesstatus får adgang til en stilling, som vedkommende har fået tilbudt i overensstemmelse med de nationale regler om prioritering på arbejdsmarkedet.~~

~~4. Medlemsstaterne sikrer, at personer med subsidiær beskyttelsesstatus har adgang til aktiviteter såsom beskæftigelsesrelaterede voksenuddannelsesmuligheder, erhvervsuddannelse og praktikpladser på betingelser, der fastsættes af medlemsstaterne.~~

54. Den gældende lovgivning i medlemsstaterne om aflønning, adgang til sociale sikringsordninger i forbindelse med arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende og andre ansættelsesvilkår finder anvendelse.

Artikel 27

Adgang til uddannelse

1. Medlemsstaterne giver mindreårige, der har fået tildelt **flygtningestatus** ~~eller subsidiær~~ ⇨ **international** ⇨ beskyttelsesstatus, adgang til uddannelsessystemet på samme betingelser som landets egne borgere.

2. Medlemsstaterne indrømmer voksne, der har fået tildelt ~~flytningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus, adgang til det almindelige uddannelsessystem, videreuddannelse ~~eller~~ ☒ og ☒ omskoling på samme betingelser som tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold.

~~3. Medlemsstaterne sikrer ligestilling mellem personer med flytningestatus eller subsidier beskyttelsesstatus og landets egne borgere inden for rammerne af de gældende procedurer for anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.~~

↓ nyt

Artikel 28

Adgang til procedurer for anerkendelse af kvalifikationsbeviser

1. Medlemsstaterne sikrer ligestilling mellem personer med international beskyttelsesstatus og landets egne borgere inden for rammerne af de gældende procedurer for anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.
2. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at personer med international beskyttelsesstatus, der ikke kan fremlægge dokumenter som bevis for deres kvalifikationer, har adgang til passende ordninger til vurdering, attestering og godkendelse af deres tidligere uddannelse. Disse ordninger må ikke være i strid med artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer²⁰.
3. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at personer med international beskyttelsesstatus ikke forhindres i at søge hverken anerkendelse af deres udenlandske eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser eller godkendelse af deres tidligere uddannelse på grund af de dermed forbundne udgifter.

²⁰ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

↓ 2004/83/EF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~28~~29

Social bistand

1. Medlemsstaterne sikrer, at personer med ~~flygtninge og subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus i den medlemsstat, der har tildelt denne ⇒ beskyttelse ⇐ status, modtager den nødvendige sociale bistand, lige som statsborgerne i denne medlemsstat.
2. ~~Medlemsstaterne kan som en fravigelse af den generelle regel i stk. 1 begrænse den sociale bistand, som personer med subsidier beskyttelsesstatus får, til grundydelse, som i så fald ydes på samme niveau og efter samme kriterier som for egne statsborgere.~~

Artikel ~~29~~30

Lægehjælp

1. Medlemsstaterne sikrer, at personer med ~~flygtninge eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus har adgang til lægehjælp på samme betingelser som borgerne i den medlemsstat, der har tildelt dem denne ⇒ beskyttelse ⇐ status.
2. ~~Medlemsstaterne kan som en fravigelse af den generelle regel i stk. 1 begrænse lægehjælp til personer med subsidier beskyttelsesstatus til grundydelse, som i så fald ydes på samme niveau og efter samme kriterier som for egne statsborgere.~~
32. Medlemsstaterne yder på samme betingelser som for borgerne i den medlemsstat, der har tildelt den pågældende status, korrekt lægehjælp ⇒ , herunder om nødvendigt psykologisk eller psykiatrisk behandling, ⇐ til personer med ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus, som har særlige behov, f.eks. gravide, handicappede, personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, eller mindreårige, der har været udsat for misbrug, vanrøgt, udnyttelse, tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling, eller som har lidt under følgerne af væbnet konflikt.

Artikel ~~30~~31

Uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne træffer snarest muligt ☒ efter tildeling af ☒ ⇒ international beskyttelsesstatus ⇐ de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at uledsagede mindreårige, ~~der har fået tildelt flygtningestatus eller subsidier beskyttelsesstatus,~~

repræsenteres af en officiel værge eller om nødvendigt af en organisation, der er ansvarlig for varetægten af mindreårige og deres velfærd, eller at de på anden måde får behørig repræsentation, herunder repræsentation i henhold til lov eller retskendelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at mindreåriges behov i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv opfyldes behørigt af den udpegede værge eller repræsentant. De kompetente myndigheder foretager regelmæssige vurderinger.
3. Medlemsstaterne sikrer, at uledsagede mindreårige anbringes enten:
 - a) hos myndige slægtninge eller
 - b) hos en plejefamilie eller
 - c) i særlige centre for mindreårige eller
 - d) i andre former for indkvartering, der er egnede for mindreårige.

Der tages i denne forbindelse hensyn til barnets ønsker i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

4. Så vidt muligt må søskende ikke skilles ad under hensyn til den pågældende mindreåriges tarv og navnlig til barnets alder og modenhed. Flytning af uledsagede mindreårige fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.
5. Medlemsstaterne ~~⇒ fastsætter procedurer for at opspore den uledsagede mindreåriges familie hurtigst muligt, efter at barnet har fået tildelt international beskyttelse~~ ~~⇐ bestræber sig på, idet de beskytter den mindreåriges tarv, hurtigst muligt at opspore dennes familiemedlemmer.~~ I de tilfælde, hvor der kan foreligge en trussel mod den mindreåriges eller dennes nære familiemedlemmers liv eller integritet, særlig hvis de er blevet i hjemlandet, må det sikres, at indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger om de pågældende foretages på et fortroligt grundlag, ~~så man undgår at bringe deres sikkerhed i fare.~~
6. De personer, der arbejder med uledsagede mindreårige, skal have ~~eller tage~~ en relevant uddannelse tilpasset mindreåriges behov ~~⇒ og fortsat modtage uddannelse heri~~ ~~⇐~~.

Artikel ~~34~~32

Adgang til bolig

Medlemsstaterne sikrer, at personer med ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ~~⇒ international~~ ~~⇐~~ beskyttelsesstatus har adgang til en bolig på betingelser svarende til dem, der gælder for andre tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold på deres område. ~~⇒ Medlemsstaterne bestræber sig på at gennemføre en politik med henblik på at forebygge forskelsbehandling af personer med international beskyttelsesstatus og sikre lige muligheder med hensyn til adgang til bolig.~~ ~~⇐~~

Artikel ~~32~~33

Fri bevægelighed inden for medlemsstaten

Medlemsstaterne skal give personer med ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus bevægelsesfrihed inden for deres område på samme betingelser og med samme begrænsninger som dem, der gælder for andre tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold på medlemsstaternes område.

Artikel ~~33~~34

Adgang til integrationsfaciliteter

1. Med henblik på at lette ~~flytningens integration~~ ⇒ integrationen af personer med international beskyttelsesstatus ⇐ i samfundet ~~sørger~~ ⇒ sikrer ⇐ medlemsstaterne for ⇒ adgang til ⇐ integrationsprogrammer, som de finder passende, ⇒ så der tages hensyn til de særlige behov hos personer med international beskyttelsesstatus, ⇐ eller skaber forudsætninger, som sikrer adgang til sådanne programmer.

~~1. Når medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, får personer med subsidier beskyttelsesstatus adgang til integrationsprogrammer.~~

⇓ nyt

2. Integrationsprogrammerne kunne omfatte introduktionsprogrammer og sprogundervisning, som i videst muligt omfang er tilpasset behovene hos personer med international beskyttelsesstatus.

↓ 2004/83/EF (tilpasset)

⇒ nyt

Artikel ~~34~~35

Repatriering

Medlemsstaterne kan yde bistand til personer med ~~flygtningestatus eller subsidier~~ ⇒ international ⇐ beskyttelsesstatus, som ønsker at blive repatrieret.

KAPITEL VIII

Administrativt samarbejde

Artikel ~~35~~36

Samarbejde

Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt ~~⇒ og meddeler Kommissionen ⇐~~, ~~hvis navn og~~ ~~⇒ dets ⇐~~ adresse, ~~den meddeler Kommissionen, der~~ videresender oplysningerne ~~⇒ herom ⇐~~ til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde, herunder informationsudveksling, mellem de kompetente myndigheder.

Artikel ~~36~~37

Personale

Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, organisationer m.v., der står for gennemførelsen af dette direktiv, har modtaget den nødvendige uddannelse og har tavshedspligt som defineret i national ret med hensyn til de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel ~~37~~38

Rapporter

1. Senest ~~den 10. april 2008~~ ~~⇒ [...] ⇐~~ aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv ~~i medlemsstaterne~~ og foreslår de nødvendige ændringer. ~~Disse ændringsforslag skal først og fremmest vedrøre bestemmelserne i artikel 15, 26 og 33.~~ Medlemsstaterne sender senest ~~den 10. oktober 2007~~ Kommissionen alle de oplysninger, der er hensigtsmæssige for udarbejdelsen af denne rapport.
2. Efter at have fremlagt første rapport aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv.

Artikel ~~38~~39

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~dette direktiv inden den 10. oktober 2006~~ ☒ artikel [...] senest den [...] [de artikler, der er blevet ændret i substansen i forhold til det tidligere direktiv] ☒. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

~~Disse love og b~~Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ~~De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~ ☒ De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne ~~meddeler~~ ☒ tilsender ☒ Kommissionen ~~teksten til de vigtigste nationale retsforordninger~~ ☒ bestemmelser ☒, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv ☒ med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv ☒.

Artikel 40

Ophævelse

Direktiv 2004/83/EF ophæves med virkning fra den ... [dagen efter den dato, der er fastsat i artikel ..., stk. 1, første afsnit, i nærværende direktiv], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I, del B, angivne frist for gennemførelse af direktivet i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

↓ 2004/83/EF (tilpasset)

Artikel ~~39~~41

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel [...] finder anvendelse fra den ... [dagen efter den dato, der er fastsat i artikel ..., stk. 1, første afsnit].

↓ 2004/83/EF (tilpasset)

Artikel 4042

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne ~~i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.~~

Udfærdiget i [...].

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

BILAG I

Del A

Ophævet direktiv
(jf. artikel 40)

Rådets direktiv 2004/83/EF

(EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12)

Del B

Frist for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 39)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2004/83/EF	10. oktober 2006

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2004/83/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Indledende sætning	Artikel 2, indledende sætning
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
-	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra b)-g)	Artikel 2, litra c)-h)
-	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, litra j), første og andet led
-	Artikel 2, litra j), tredje, fjerde og femte led
-	Artikel 2, litra k)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, litra l)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, litra m)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, litra n)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 3	-
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 11, stk. 1 og 2
-	Artikel 11, stk. 3

Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16, stk. 1 og 2	Artikel 16, stk. 1 og 2
-	Artikel 16, stk. 3
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20, stk. 1-5	Artikel 20, stk. 1-5
Artikel 20, stk. 6 og 7	-
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
Artikel 23, stk. 2, første afsnit	Artikel 23, stk. 2, første afsnit
Artikel 23, stk. 2, andet afsnit	-
Artikel 23, stk. 2, tredje afsnit	-
Artikel 23, stk. 3, 4 og 5	Artikel 23, stk. 3, 4 og 5
Artikel 24, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	-
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26, stk. 1, 2 og 3	Artikel 26, stk. 1, 2 og 3
Artikel 26, stk. 4	-
Artikel 26, stk. 5	Artikel 26, stk. 4
Artikel 27, stk. 1 og 2	Artikel 27, stk. 1 og 2
Artikel 27, stk. 3	Artikel 28, stk. 1
-	Artikel 28, stk. 2 og 3

Artikel 28, stk. 1
Artikel 28, stk. 2
Artikel 29, stk. 1
Artikel 29, stk. 2
Artikel 29, stk. 3
Artikel 30
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 33
Artikel 34
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37
Artikel 38
-
Artikel 39
Artikel 40
-
-

Artikel 29, stk. 1
-
Artikel 30, stk. 1
-
Artikel 30, stk. 2
Artikel 31
Artikel 32
Artikel 33
Artikel 34
Artikel 35
Artikel 36
Artikel 37
Artikel 38
Artikel 39
Artikel 40
Artikel 41
Artikel 42
Bilag I
Bilag II